

RIKSADVOKATEMBETET	
J.nr:	201602203-1
10 JAN. 2017	
Arkiv:	811.5-3
Saksbeh:	14 ST

OSLO STATSADVOKATEMBETER

Politimesteren i Øst politidistrikt

Dato: 4. januar 2017

INSPEKSJON AV RETTS- OG PÅTALEENHETEN, ALLMENNAVSNIKTET ROMERIKE, ØST POLITIDISTRIKT

Tirsdag 8. november og onsdag 9. november 2016 avholdt Oslo statsadvokatembeter inspeksjon av Øst politidistrikt, Retts- og påtaleenheten, avdeling Romerike, allmennavsnittet. Romerike politidistrikt er som kjent slått sammen med tidligere Follo og Østfold politidistrikter. I denne rapporten omtales regionen som Romerike, allmenn.

Fra Oslo statsadvokatembeter deltok statsadvokatene Stein Vale, Asbjørg Lykkjen, Ingrid V. Salte, Tonje Tønder og Anne Christine Stoltz Wennersten. Innledningsvis ble det avholdt et møte med fungerende leder Bjørn Vandvik, politiinspektør Jens Elsebutangen, kriminalsjef Mona Hertenberg, påtaleleder Vegard Rødås, leder for allmennavsnittet Liv Corneliussen, leder for spesialavsnittet Harald Holmsen, samt Lena Charlotte Sundt og Wenche Martinsen fra straffesakskontoret.

Hovedformålet med inspeksjonen var å gjennomføre kontroll med den etterforsknings- og påtalemessige håndteringen av visse grupper straffesaker, se nedenfor. Videre hadde inspeksjonen som formål å kontrollere politidistriktets resultater i forhold til sentrale og lokale direktiver.

Oslo statsadvokatembeter har i løpet av 2016 gjennomført inspeksjoner av de øvrige påtalegruppene i Øst politidistrikt. Det vises til de respektive rapporter.

Vi hadde ved denne inspeksjonen fokus på hvordan straffesaksbehandlingen i Romerike, allmenn, er organisert, i tillegg til at vi ønsket å kontrollere enkeltsaker for å vurdere blant annet kvalitet og fremdrift. Utvalget av saker til gjennomgang var i stor grad sakstyper som

statsadvokatene normalt ikke vil ha befatning med grunnet kompetansereglene. Det vil bli redegjort nærmere for både sakstyper og funn senere i rapporten.

1. Organiseringen av straffesaksbehandlingen

Nye Øst politidistrikt ble opprettet 1. januar 2016 og er landets nest største politidistrikt. Øst politidistrikt består av 38 kommuner (hele Østfold og Akershus, minus Asker og Bærum) i de tidligere politidistriktene Follo, Romerike og Østfold. Ved sammenslåingen var det ca. 1750 ansatte i de tidligere tre distriktene, som til sammen behandler ca. 50.000 straffesaker. Det er per i dag ansatt 97 påtalejurister i Øst politidistrikt, hvorav 34 påtalejurister arbeider ved allmennavsnittet Romerike.

Tidligere Romerike politidistrikt består i dag av 9 lensmannskontor og 2 politistasjoner (Lillestrøm og Gardermoen) som etterforsker straffbare forhold i egen krets. I tillegg har distriktet etablert en felles kriminalenhet (FKE). FKE består bl.a av Etterforskningsseksjonen og Retts- og påtaleseksjonen. E-seksjonen etterforsker organisert kriminalitet, øko-saker og saker om seksuelle overgrep etter egen trekkinstruks. Påtalejuristene trekker saker fra hele Romerike.

Retts- og påtaleseksjonen ledes av en politiinspektør/påtaleleder, og er delt inn i et allmennavsnitt og et spesialavsnitt.

Allmennavsnittet ledes av en politiinspektør og består av 20 politiadvokatstillinger. Det er ansatt fire gruppeledere (politiadvokat 2), som hver har ansvaret for 3-4 jurister på egen gruppe. Politiadvokater med portefølje trekker saker en uke av gangen. Gruppelederne har et faglig og kvalitativt ansvar for porteføljene på gruppa, herunder opplæringsansvar for nytilsatte. De skal ha et særlig fokus på at avsnittet når sine målsettinger for saksbehandlingstid og restanser. De har ikke egen portefølje. I tillegg har avsnittet en egen ungdomsjurist som trekker alle ungdomssaker tilhørende avsnittet.

Fra 20. september 2015 ble det innført to skifts jourordning, med aktiv jourtjeneste 08.00-22.00 på hverdager, 08.00-12.00 i helg, og bakvaktstjeneste ut over dette. Alle påtalejurister med utvidet påtalekompetanse går jour. Ny jourordning skal drøftes i forbindelse med omorganiseringen.

2. Lokal kompetanseplan og opplæringsplaner. Implementering av lovendringer og direktiver

Alle nyansatte politiadvokater får utdelt saks- og trekkinstruks, påtaledirektiv og intern instruks for kontororden. Gruppeleder gir opplæring i BL, straffesaksarbeid, aktorering og interne rutiner. Nyansatte følger én eller flere hovedforhandlinger før de selv aktorerer første sak. Gruppeleder er med og observerer nyansatte i retten i starten.

Nyansatte deltar på statsadvokatkurs og PHS-kurs som del av den obligatoriske opplæringen.

Påtaleavsnittsleder for allmennavsnittet har egen oversikt over kompetansen til de enkelte medarbeidere og sørger for jevnlig deltakelse på seminar og kurs. Politiadvokat 2

(gruppeledere) har særskilt fagansvar for vold, narkotika, trafikk og vinning og deltar på kompetansehevende tiltak innen fagfeltet. Ungdomsjuristene deltar i distriktets Koordineringsgruppe (KOG).

Påtaleleder skal distribuere direktiver fra Den høyere påtalemyndighet, men når det gjelder implementering av direktiver fra Den høyere påtalemyndighet, vil vi peke på muligheten for å ha et såkalt «lavterskeltilbud» i form av at en eller flere personer får i oppdrag å meddele essensen i disse. Dette fordi det erfaringsmessig ikke er tilstrekkelig å sende dem ut per e-post eller legge dem i posthyllene til den enkelte jurist. Vi erfarte gjennom samtaler med nyansatte at rutiner for gjenfinning av dette ikke var godt nok kjent.

3. Rutiner og resultater for behandling av saker med særskilte frister (straffeloven av 2005 §§ 272, 273 og 274 første ledd), saker med varetektsfengslinger og saker med lovbrøtere under 18 år

Det følger av straffesaksinstruksen at disse sakskategoriene skal prioriteres, også hva gjelder saksbehandlingstid. Det følger videre av instruksen hvordan de skal behandles.

3.1 Prioriterte voldssaker

Gruppelederne på allmennavsnittet har et overordnet ansvar for måloppnåelse for fristsaker, og har kontroll på gruppens prioriterte voldssaker. Det er satt en intern frist på 70 dager for etterforskningen og 20 dager på påtalestadiet for ferdigstilling av prioriterte voldssaker.

Alle politiadvokater får opplæring i PAL for STRASAK, som etter det opplyste brukes aktivt av den enkelte i porteføljestyringen.

Statsadvokatene bemerker at det i sakene der det ikke er måloppnåelse på saksbehandlingstid for de prioriterte voldssakene (ca. 90 dager), kan det synes som om dette primært skyldes at kartleggingen av fornærmedes skadeomfang tar tid, samt utfordringer med hensyn til etterforskningen av disse sakene. Videre er det en kamp om ressursene ved driftsenheten idet denne også etterforsker andre mer prioriterte saker som familievold og seksuallovbrudd. Det er imidlertid grunn til å tro at dette vil bedres ved at omorganiseringen vil medføre økt fokus på kvalitet og tettere samarbeid.

3.2 Ungdomssaker

Det er god måloppnåelse for ungdomssakene. Frist etter straffeprosessloven § 249 er 42 dager, og saksbehandlingstiden ligger på 37 dager i snitt (se vedlagte tabell). Man har også egen ungdomsjurist som har et særlig ansvar for disse sakene i tillegg til at denne juristen også deltar i møter med Kriminalomsorgen i forbindelse med begjæring og utarbeidelse av PUM (personundersøkelse for mindreårige). Statsadvokaten har merket seg at det er i de sakene der det skal utferdiges PUM, at fristene ikke overholdes.

3.3 Varetekt

Varetektsakene behandles på gruppene, og følges opp der. Gruppelederne har det overordnede ansvar og skal ha kontroll på varetektssakene, slik at disse følges opp jevnlig.

4. Seksjonens henleggelsespraksis, herunder bruk av henleggelsesgrunnlag og kodebruk

Nyansatte skal gis en orientering om Riksadvokatens rundskriv. Gruppeleder/fadder har ansvaret for opplæringen. Som nevnt var ikke alle godt nok kjent med hvor direktivene fra Den høyere påtalemyndighet gjenfinnes. Det er statsadvokatens inntrykk at det når det gjelder opplæring i kodebruk og bruken av henleggelseskoder er det et forbedringspotensial. Dette kommer vi tilbake til under gjennomgang av de enkelte sakstyper.

Henleggelse på grunn av manglende kapasitet brukes i svært liten utstrekning.

5. Seksjonens kompetanse på og hvor målrettet enhetens arbeid med å bekjempe IT-kriminalitet er. (Straffeloven av 2005 kap. 21).

Romerike deltok med en jurist på et Kripos-kurs i år der temaet var bevissikring på internett i et påtaleperspektiv. Temaene var elektroniske spor i sedelighetssaker, internasjonale instrumenter for sikring av e-spor, politiets tilstedeværelse på internett og etterretning, etterforskning og sporvalg. Vedkommende jurist som deltok, har delt presentasjonene med sine kolleger på seksjonen. Det ble under inspeksjonen uttrykt at bekjempelse av IT-kriminalitet vil bli et satsningsområde etter omorganiseringen, og at det er et ønske ved seksjonene å øke både antall personer som arbeider innen dette feltet og kunnskapsnivået knyttet til IT-kriminalitet.

6. Enhetens arbeid med hatkriminalitet

Det er utarbeidet rutiner for særskilt merking av potensielle hatkrim-saker i BL og den enkelte påtaleansvarlige har dialog med Hatkrimgruppen ved Oslo politidistrikt ved behov. Flere av politiadvokatene har deltatt på fagdag i regi av PHS denne høsten. Det ble uttrykt at det er ønskelig med økt fokus på denne type saker i fremtiden.

GJENNOMGANG AV FREMLAGTE SAKER

1) Saker under etterforskning som gjelder overtredelse av straffeloven av 2005 §§ 272, 273 og 274 første ledd.

Det ble gjennomgått 13 saker. Inntrykket er at etterforskningens fremdrift er bra i initialfasen. Det blir tatt gode straksavhør på stedet og det skrives gode rapporter av første enhet på stedet. Videre er det bra at det i stor grad lages illustrasjonsrapporter med utgangspunkt i bilder som tas på åstedet, og av mistenkte/fornærmede raskt etter hendelsen. Det er også bra at det innhentes fritak fra taushetsplikt med en gang eller raskt etter hendelsen, med tanke på innhenting av medisinsk dokumentasjon.

Inntrykket vårt er imidlertid at når initialfasen er over, tar resten av etterforskningen for lang tid og man overholder derfor ikke fristene for voldssakene. Dette bør det tas tak i, noe vi fikk inntrykk av at man allerede var i gang med å gjøre. Dette bør følges opp ved neste inspeksjon.

2) Ferdig etterforskede saker som gjelder tyveri og grovt tyveri etter 2005-loven (§§ 321 og 322) der det er fattet positivt påtalevedtak, men det foreløpig ikke er avsagt dom i tingretten og som er registrert etter 1. mars 2016 og frem til 1. november 2016

Bakgrunnen for denne delen av inspeksjonen er realitetsendringene som fant sted ved innføring av den nye straffeloven. Endringene knytter seg hovedsakelig til bedømmelsen av hvorvidt et tyveri skal anses som grovt eller ikke, jf. straffeloven (1902) § 258 og straffeloven (2005) § 332.

Vi gjennomgikk noe i overkant av 23 saker og vi har ingen bemerkninger til valg av subsumsjon. Vi har imidlertid merket oss at tiltalene ikke er spesifisert der tyveriet er å anse som grovt i forhold til hvilket av alternativene (bokstav a-d) i bestemmelsen som kommer til anvendelse. Kun de alternativene som er aktuelle i den enkelte sak skal anvendes.

Bruken av § 268 i konkurrans med § 321 er særlig aktuell ved innbruddstyverier i garasjer, boder, bedrifter, skoler m.m. som i utgangspunktet vurderes som simple tyverier etter 2005-loven. For å få frem alle sider ved den straffbare handlingen vil det i mange tilfeller være nødvendig å opprette sak mot mistenkte for å ha skaffet seg uberettiget adgang til tyveriåstedet, jf. § 268. I et par av sakene vi så på, kunne slike anmeldelser med fordel ha vært opprettet.

Når det gjelder bruken av skadeverk ved siden av tyveribestemmelsene vil vurderingene være de samme etter gammel og ny straffelov. Dersom gjerningspersonen begår skadeverk i forbindelse med innbruddstyveriet, vil det være hensiktsmessig å ta med § 351 i påtalevedtaket dersom skadeverket overgår det som måtte til for å skaffe seg adgang til tyveriåstedet. Vi fant ingen slike tilfeller blant sakene vi gjennomgikk.

Vi så også på kvaliteten på etterforskningen som retter seg mot mistenktes subjektive skyld vedørende verdien på tyvgodset, jf. strafferettens dekningsprinsipp. Brorparten av sakene lå slik an at det ikke var naturlig å rette etterforskningen inn mot dette i nevneverdig grad. I hovedsak skyldtes dette at mistenkte enten nektet straffeskyld på objektive grunnlag eller fordi verdien på tilegnelsen var beskjedent og/eller uomtvistet. Vi merket oss imidlertid at det er stort sprik i utmåling av bøtesatser på tyveri. Det bør tilstrebes en likeartet praksis på dette område, der satsene blant annet er basert på verdien av borttatt gjenstand.

3) Alle dommer som gjelder overtredelse av straffeloven av 2005 §§ 321 og 322 (tyveri og grovt tyveri.) i perioden 1. mars 2016 og frem til 1. november 2016

Vi har hatt som mål å undersøke alle dommer som gjelder overtredelse av straffeloven av 2005 § § 321 og 322 (tyveri og grovt tyveri). Vi har ønsket å se etter subsumsjonen i siktelsen/tiltalen og i dommen, påtalemyndighetens påstand og rettens premisser for så vidt gjelder straffutmålingen, under dette også om retten sier noe om straffutmålingen i forhold til 1902-loven.

Vi fikk fremlagt 15 saker, hvorav 9 hadde gått som tilståelsesdommer. En sak var avgjort med forelegg. Med ett unntak var forholdene riktig subsumert; en av sakene var subsumert som simpelt tyveri, men burde vært subsumert som underslag.

Straffeloven § 268 kunne med fordel vært brukt i konkurrans med § 321 i et par av sakene. Straffepåstandene var stort sett adekvate.

4) Saker som er henlagt med kode 065 (tvil om strafferettslig tilregnelighet) fra 1. august 2015 til 1. april 2016.

Det ble under inspeksjonen fremlagt 10 saker, og samtlige av disse ble gjennomgått. I seks av de fremlagte sakene ble det knyttet bemerkninger til bruken av denne henleggelseskoden.

I tre av de fremlagte sakene var henleggelseskoden benyttet til tross for at verken prejudisiell eller judisiell observasjon var blitt utført. Det bemerkes herfra at det skal foreligge klare holdepunkter for å benytte denne henleggelseskoden. Hovedregelen er at det må foreligge en judisiell observasjon. Unntaksvis og i klare tilfeller der siktede er på institusjon, kan det være tilstrekkelig med en prejudisiell observasjon.

I to av de fremlagte sakene var henleggelseskoden benyttet på bakgrunn av prejudisiell observasjon som lå langt tilbake i tid; henholdsvis 17 og 9 år gamle observasjoner. Det bemerkes herfra at judisielle erklæringer er ferskvare. Hvis erklæringen er mer enn 1 år gammel, må det vurderes om det er behov for en ny erklæring, eventuelt en tilleggserklæring fra de samme sakkyndige.

En av de fremlagte sakene var henlagt på bakgrunn av prejudisiell observasjon, hvor det fremgikk at observanden hadde psykosesyntomer, men hvor det heftet usikkerhet om disse kunne være rusutløst. Judisiell observasjon skulle i dette tilfellet ha vært utført, for å få belyst nærmere om psykosen var rusutløst. Ved selvforskyldt rus vil ikke psykosen være straffriende og henleggelse på kode 065 er da uriktig.

Det bemerkes avslutningsvis at psykoser kan være noe vedkommende går "inn og ut av" i perioder, slik at det er viktig å foreta en konkret vurdering av den enkelte sak på det aktuelle gjerningstidspunkt. Likeledes er det av stor betydning at politiet foretar en skjønnsom vurdering av alvorlighetsgraden av den konkrete sak, herunder vurderer muligheten for eventuell dom på tvungent psykisk helsevern.

5) Saker hvor det er gitt prosessøkonomisk påtaleunntatelse i medhold av straffeprosessloven § 70 fra 1. oktober 2015 til 1. april 2016.

Bakgrunnen for å kontrollere disse sakene er at Oslo statsadvokatembeter ved inspeksjoner i andre politidistrikt har sett at lovendringen fra 2010, som gav siktede en rett til å få prøvet skyldspørsmålet, bare i begrenset grad er gjennomført. Det er også et formål med gjennomgangen av de prosessøkonomiske henleggelsene å kontrollere om avgjørelsene er i tråd med retningslinjene gitt i Riksadvokatens rundskriv av 17. november 1989.

Under inspeksjonen gjennomgikk vi ca. 40 saker i denne kategorien. I det alt vesentlige syntes avgjørelsene å være i samsvar med retningslinjene gitt i Riksadvokatens rundskriv, men noen av sakene burde helt klart vært henlagt på bevisets stilling.

Lovendringen fra 2010 er imidlertid ikke blitt fulgt opp i praksis og samtlige saker manglet siktelse. Vi understreker at påtalejuristene må ta i bruk rutinettrinnet i BL for påtaleunntak etter straffeprosessloven § 70.

**6) Alle saker som er henlagt i desember 2015, med unntak av 014 - sakene.
Formålet er å danne seg et bilde av henleggelsespraksis og bruk av henleggelseskode.**

Det ble fremlagt og gjennomgått til sammen 57 saker for nevnte periode.

Vi har ingen vesentlige bemerkninger til disse, med unntak av én sak som var henlagt som "ikke rimelig grunn til å undersøke om det foreligger straffbart forhold", og hvor det herfra ble besluttet omgjøring av henleggelsen og etterforskning av saken.

En stor andel av disse sakene gjaldt anmeldelser fra personer som har vært utsatt for lovbrudd under opphold i utlandet; typisk tyverier og annen vinningskriminalitet. Disse var henlagt i desember 2015 på kode 022, "ikke rimelig grunn til å undersøke om det foreligger straffbart forhold". Det bemerkes imidlertid at det i Riksadvokatens rundskriv nr. 3/2016 av 19. oktober 2016, er gitt nærmere presiseringer for når denne koden skal benyttes. Det fremgår av rundskrivet at hvis anmelder pretenderer å ha vært utsatt for et lovbrudd i utlandet, typisk et tyveri eller bedrageri, skal saken ikke henlegges etter kode 022, med mindre anmeldelsen eller en oppfølgende henvendelse fra politiet til anmelder gir klare holdepunkter for at anmelders pretensjon er uriktig. I så fall kan kode 022 anvendes. I øvrige tilfeller – hvor det ikke er grunnlag for å iverksette etterforskning i utlandet – anvendes kode 014 ("henlagt grunnet mangel på opplysninger om gjerningsmannen") hvor gjerningspersonen ikke lar seg identifisere. Det legges til grunn herfra at den nevnte presisering vil medføre redusert bruk av henleggelseskode 022 i fremtidige saker.

7) Saker om ordensforstyrrelser m.v. (straffeloven av 2005 §§ 181 og 266) som er registrert i tidsrommet fra 1. november 2015 til 1. april 2016

I alt 37 saker i disse kategoriene ble sett gjennom under inspeksjonen. Ikke i noen av sakene ble det funnet elementer av hatkriminalitet. Én sak som var avgjort med et forelegg for ordensforstyrrelse, var så vidt alvorlig at den i stedet burde vært etterforsket som en sak om legemskrenkelse. I svært mange av de utferdiggede foreleggene for overtredelse av straffeloven § 181 første ledd var det i gjengivelsen av straffebudet ikke spesifisert hvilket alternativ i handlingsnormen som var overtrådt. Ifølge straffeprosessloven § 256 første ledd nr. 2 skal et forelegg inneholde opplysning om hvilket straffebud som er anvendt, med gjengivelse av innholdet så langt det er av betydning i saken. Det forventes at det legges mer arbeid i fremtidige forelegg for ordensforstyrrelser slik at foreleggene blir i samsvar med lovens krav og således også enklere å forstå for den siktede.

STATISTIKKANALYSE – GENERELT

Inspeksjonene de siste årene har vist at det er innarbeidet gode rutiner for kontroll og oppfølging av saksbehandlingstid, oppklaringsprosent, restansesituasjon osv. Behovet for oppfølging fra statsadvokatene har avtatt og Oslo statsadvokatembeter har nå hovedfokuset på kvalitetskontroll av straffesaksbehandlingen.

Selv om hovedfokuset for inspeksjonene er noe forskjøvet, er det like fullt grunn til å se nærmere på noen av statistikkområdene. Tall for et gitt tidspunkt eller en periode er verdifulle for at politiet skal kunne sammenligne resultatene med de planer og mål som politimesteren har satt i virksomhetsplanen, og for å sammenligne resultater med andre distrikter og også resultater på landsbasis.

Før inspeksjonen mottok vi lokal statistikk som forespurt i brev av 14. september 2016 2016. Statistikkopplysningene følger denne rapporten som eget vedlegg. Tallene som er presentert, er per 31. oktober 2016 og sammenligningsgrunnlaget er de foregående år. Retts- og påtaleenhetens ledelse understreket at det hefter en del usikkerhet til opplysningene i noen av tabellene idet det har skjedd en endring i tilordning i statistikkgrupper etter ny straffelov.

Generelt kan vi si at tidligere Romerike politidistrikt har stabile og gode resultater å vise til hva gjelder saksbehandlingstid, oppklaringsprosent og restansesituasjon.

Kriminalitetsutviklingen

Det totale antallet anmeldte lovbrudd har gått relativt kraftig ned de siste årene. Videre kan man se at tallene for så vidt gjelder narkotika og vinningskriminalitet har gått ned. Dette er i samsvar med tendensen i resten av landet.

Restanser

Restanseprofilen for 2016 er i det hele tatt meget god og gir uttrykk for det målrettede og fokuserte arbeidet som er gjort i distriktet.

OPPSUMMERING

I orienteringen om den pågående omorganiseringen ble det fra ledelsens side gitt klart uttrykk for at man vil bygge videre på prinsippet om en fremskutt og integrert påtalemyndighet i politiet. Med de skisserte planene om å ha to geografiske driftsenheter i Øst politidistrikt – én i nord, som vil omfatte tidligere Romerike politidistrikt, og én i syd, som vil omfatte de tidligere politidistriktene Follo og Østfold – men samtidig ha tre allmennavsnitt i påtaleorganisasjonen i distriktet, kan det bli problematisk å ivareta prinsippet om en integrert påtalefunksjon på en god måte. Et nært og godt samarbeid mellom etterforskerne og de påtaleansvarlige vil lettest kunne oppnås ved å ha parallellitet i organiseringen av påtalefunksjonene og etterforskningsenhetene. Hvis man skulle velge en slik avvikende organisasjonsform, må det iverksette kompenserende tiltak for å sikre den nødvendige påtalemessige ledelse og styring.

Med det store antall grensepasseringer på Oslo lufthavn og over Svinesund, vil Øst politidistrikt nødvendigvis få et meget stort antall straffesaker som gjelder overtredelse av utlendingsloven. Men også det øvrige tilfanget av slike straffesaker, gjør det nødvendig å sikre en god påtalemessig oppfølging av denne sakstypen. Oslo statsadvokatembeter mener derfor det er viktig at politidistriktets ledelse ved organiseringen av påtalemyndigheten i politidistriktet gjør det mulig for enkelte påtalejurister å spesialisere seg i dette spesielle saksfeltet, eventuelt i kombinasjon med ansvar for de forvaltningsmessige gjøremålene innenfor utlendingsfeltet.

Retts- og påtaleenheten på Romerike er totalt sett veldrevet og velfungerende. Enheten har også en god oppfølging av nytilsatte jurister. Inndelingen i grupper med egen gruppeleder er meget positivt, og medfører en tettere oppfølging av den enkelte jurists arbeid. Dette gjør at påtaleavsnittsleders oppfølgingsansvar for de enkelte medarbeiderne blir mindre omfattende, og det frigjøres tid til andre oppgaver. Opprettelse av politiadvokat 2-stillinger for gruppelederne har gjort det mulig å rekruttere erfarne jurister med god faglig kompetanse.

Gjennomgangen av saker har vist at Retts- og påtaleenheten gjennomgående utfører sitt arbeid på en kvalitativ god måte. Enkelte forbedringspunkter er blitt påpekt.

Vi bemerker at det naturlig nok er knyttet en viss usikkerhet og uro blant juristene til den pågående reformen av politiet ettersom den vil få konsekvenser for saksfordelingen og bemanningssituasjonen i Retts- og påtaleenheten. Det gode faglige og sosiale miljøet ved enheten synes imidlertid å være opprettholdt

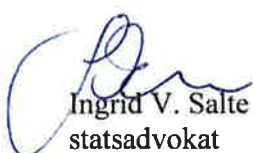
Stein Vale
statsadvokat

Asbjørgh Lykkjen
statsadvokat

Tonje Tønder
statsadvokat

Ingrid V. Salte
statsadvokat

Anne Christine Stoltz Wennersten
statsadvokat

Vedlegg: Innhentede statistikkopplysninger

Kopi til:

1. Riksadvokaten
2. Politidirektoratet
3. Embetsleder, her